

henblik på at sikre fremmedarbejderne under arbejdsløshed kan stilles som vilkår for arbejdstilladelse, at vedkommende fremmedarbejder indmelder sig i arbejdsløshedskasse. Endvidere foreslås, at der åbnes mulighed for, at arbejdsløsheds-kassen kan betale udgifterne ved en ledig fremmedarbejders hjemrejse, såfremt den pågældende ikke har mulighed for inden for en rimelig tid at få arbejde og ny arbejdstilladelse.

Fremmedarbejderudvalget peger i denne forbindelse på, at den fremmedarbejder, som er blevet ledig, og som ikke længere har arbejdstilladelse, herefter ikke har en sådan tilknytning til det danske arbejdsmarked, at han kan opretholde nydende medlemskab i arbejdsløshedskasse.

På baggrund heraf foreslås i nærværende lovforslags § 52, at en fremmedarbejder, som efter fremmedlov-givningen har pligt til at være medlem af arbejdsløshedskasse, ved ledighed har ret til af kassen at få betalt udgiften ved rejse til sit hjemland. Denne ret er, som også foreslået af fremmedarbejderudvalget, efter forslaget betinget dels af, at fremmedarbejderen opfylder betingelserne for at få dagpenge — han skal således bl. a. have været medlem af kassen i et år — dels af, at han efter et skøn over beskæftigelsesforholdene ikke vil kunne få anvist arbejde inden for en rimelig tid. Det foreslås i bestemmelsen, at arbejdsdirektøren kan fastsætte nærmere regler, herunder om hjemrejsseudgiftens beregning; i disse regler vil der tillige kunne gives vejledning om den måde, hvorpå skønnet over, om arbejde kan forventes anvist fremmedarbejderen, nærmere skal udøves.

N. Lovforslaget indeholder ikke bestemmelser, som svarer til gældende lovs § 32 om kursus m. v. for arbejdsløse og om kursusnævnet.

I løbet af de seneste år er der i stor målestok tilvejebragt uddannelseskursus for ikke-faglærte arbejdere og efteruddannelseskursus for faglærte, ligesom der er tilvejebragt hjemmel til at iværksætte eller støtte omskoling af arbejdskraften. I takt med denne udvikling er antallet af ansøgninger om støtte til kursus efter § 32 gået stærkt tilbage, og der søges nu kun i meget få tilfælde om støtte. Man vil i en overgangsperiode søge den resterende del af de faglige kursus, som hidtil har været etableret med hjemmel i § 32, godkendt efter bestemmelserne om kursus for ikke-faglærte og for faglærte.

Kursusnævnet, der virker som ankeinstans i spørgsmål vedrørende kursusgodtgørelse, foreslås overført til lov om erhvervs-mæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere, jfr. det samtidig fremsatte lovforslag.

Til afsnit IV.

Fælles bestemmelser.

Afsnittet indeholder forslag til bestemmelser om klageadgang samt til straffebestemmelser.

Angående forslagene om klageadgang bemærkes, at Udvalget af 1964 om arbejdsløshedsforsikringen i sin betænkning har gjort opmærksom på, at de gældende regler om klageadgang angående spørgsmål inden for forsikringens område ikke er tilstrækkelig klart affattet, og at de tillige i et vist omfang er materielt uheldige.

I betænkningen er der endvidere henvist til, at Folketingets Ombudsmand (jfr. beretning for året 1957, side 90-93) har kritiseret det forhold, at arbejdsdirektøren, som er formand for begge arbejdsnævnets afdelinger, i denne egenskab leder møderne i nævnets afdeling angående arbejdsløshedsforsikringen, når nævnet virker som ankeinstans for de af direktøren truffne afgørelser.

I sin skrivelse af 19. oktober 1957 udtalte ombudsmanden, at han fuldt ud forstod, at der — som det var blevet fremhævet af arbejdsnævnet og arbejdsdirektoratet — knytter sig væsentlige fordele til den gældende ordning, men at han dog, efter en afvejning af de modstående hensyn, af principielle grunde fandt at måtte henstille til socialministeriet, under hvis ressort forsikringen da hørte, at der søges gennemført en ordning, hvorefter arbejdsdirektøren ikke er medlem af nævnet, når dette behandler klager over de af ham truffne afgørelser, men alene får lejlighed til at deltage i møderne uden stemmeret og uden at overvære nævnets eventuelle votering. Direktøren vil herved få mulighed for at gøre rede for sine synspunkter vedrørende den enkelte klagesag og besvare eventuelle spørgsmål fra nævnets medlemmer.

Ombudsmanden bemærkede, at det ud fra forvaltningsretlige hensyn ville være ønskeligt, at der til formand for nævnet, når dette virker som klageinstans, udpeges en med domstolsbehandling fortrolig jurist, der ikke i forvejen er medlem af nævnet.

Udvalget — der i sin betænkning forudsætter det nuværende arbejdsnævn bevaret, for så vidt angår afdelingen angående arbejdsløshedsforsikring — anfører, at praktiske hensyn taler imod en ordning, hvorefter arbejdsdirektøren ikke leder nævnets forhandlinger i visse situationer. Udvalget finder endvidere, at de principielle betænkeligheder, ombudsmanden pegede på, for så vidt angår arbejdsdirektørens formandskab i nævnet, tillige i et vist omfang må siges at gøre sig gældende med hensyn til nævnets sammensætning iøvrigt, idet der intet er til hinder for, at der i behandlingen af en klagesag